

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cisnădiei Nr. 3.

Se prenumeră și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 27 Noembrie st. v.

Turcul te bate; Turcul te judecă.

Când cu „Kerek ez a zsemlye“ purtarea tinerimii maghiare, a profesorilor maghiari, a publicului maghiar, chiar a poliției maghiare din Cluj a fost cel puțin incorectă, dacă nu brutală.

Să presupunem, că în adevăr frații nostri din Cluj și în deosebi cei din societatea „Iulia“, au trecut într-o privință ori într'alta preste marginile puse de lege, că au păstrat în biblioteca lor cărți oprite, au luat parte la manifestațiuni politice ori au conspirat contra națiunii maghiare.

Dacă ar fi fost așa, atunci guvernul, care are mii de ochi, trebuia să o vadă aceasta, ear' dacă n'a văzut-o el, era destul o simplă denunțare făcută de cei ce o simțiseră, pentru-ca autoritățile publice să se folosească de dreptul lor de priveghiere, să cerceteze și să iee măsurile prescise de lege.

Nu astfel s'au petrecut însă lucrurile.

Maghiarii, preocupați de atotputericia lor, și-au făcut visul de a face ca încetul cu încetul să dispară din Ungaria clasele culte nemaghiare, și cel mai de căpetenie mijloc pentru realizarea acestui vis erau aședămintele de cultură. „Dacă îi vom crește, — diceau ei, — pe Români, pe Sași, pe Slovaci, pe Sârbi și pe Șvabi prin profesori maghiari ori adicți maghiarismului în institute maghiare, îi vom înstrăina de popoarele, din care au eșit și-i vom face să între în clasa cultă maghiară, singura, pe care o admitem în Ungaria.“ Astfel ei au maghiarisat toate institutele de stat, au înființat noue institute maghiare și este un lucru știut, că institutele nemaghiare ce mai există sunt numai tolerate pentru un timp care-care.

Și dacă Maghiarii n'ar fi oamenii, care sunt, încetul cu încetul ei și-ar fi realizat visul. Ei însă prin purtările lor bătărești au înstrăinat tinerimea, pe care voiau s'o câștige pentru dînșii, și elementele, pe care nu le putem stăpâni, intransigenții nostri, sunt mai ales oameni crescuți prin aședămintele maghiare. Oamenii, care nu vor să scie de o apropiere între noi și Maghiari, exaltații, care nu admit, că există identitate de interese între noi și Maghiari, copiii teribili ai nostri sunt mai ales aceia, care încă de mici erau tratați cu „vad oláh“, „vankuj“, „medve bocs“ și cu alte asemenea grațiosități.

Nu este însă nici un institut, asupra căruia Maghiarii și-ar fi făcut atât de mari și de frumoase iluzii ca și asupra universității înființate de curând la Cluj. Creând acest centru de cultură, ei sperau a face, ca încetul cu încetul să se peară din Ardeal tradițiunile culte germane propagate aici de Sași și aduse în urmă și de oamenii nostri ce-și făcuseră studiile la Viena, Graz și Lipsca. Un plan atât de mareț nu se putea însă realiza fără de oare-care abnegațiune, fără de oare-care răbdare. Dacă o voiau Maghiarii aceasta, ei trebuiau să-și adune la Cluj cele mai

distinse puteri, pentru-ca să impună prin superioritatea lor și să dea noului institut autoritatea covârșitoare, de care avea trebuință, ca să poată stinge reminiscențele culturii germane. N'au făcut-o însă aceasta, ba atât profesorii cât și studenții maghiari au respins prin purtările lor pre tinerii români ce veniseră să-și facă studiile la Cluj. Astfel în loc de a fi un centru de apropiere, Clujul a devenit încetul cu încetul un cuib de vrăjmașie.

Simțind Maghiarii, că tinerii români se isolează, au început a-i silă să se apropie. Tocmai această silă însă îi făcea pe Români și mai rezervați. Noi Români ne ținem departe de societatea maghiară, pentru-că manierele Maghiarilor nu ne convin, pentru-că în societatea maghiară suntem expuși la insulte, pentru-că în societatea maghiară adeseori ni se cer lucruri, pe care nu le putem da. Nu dar' prin silă, ci numai prin nisce maniere mai prevenitoare și printr'un spirit mai tolerant ar pute Maghiarii să ne atragă. Aceste maniere prevenitoare, acest spirit tolerant le-au, lipsit însă Clujenilor: Clujanul te insultă, dacă-ți permiți a vorbi și românește și se simte el insultat, dacă te superi, când el batjocorește în prezența ta pe neamul tău. Sunt curios neam de oameni Clujenii. Abia trece și fără de scandal public. Astăzi își frâng fălcile, mâne se ceartă la clubul de popici, poi-mâne se calumniază unii pe alții prin diare, se declară turbați, își fac destăinuiri scandaloase și în toată Ungaria nu se fac atâte dueluri fără de primejdie ca în Cluj. Este un lucru firesc, dacă Români, oameni de fire mai domolă, se cam feresc de a intra în o asemenea societate.

Astfel s'a produs încordarea dintre Români și Maghiarii din Cluj.

„Gazeta Transilvaniei“ se declară diar cotidian. Un eveniment literar. Primul diar român devine primul diar cotidian. Mai mulți tineri români trimit redacțiunii noului diar cotidian o depeșă de felicitare.

Sosesce ziua de 3/15 Maiu. Tinerii români din Cluj se întrunesc la o masă comună.

Să presupunem, că rău a fost stilisată acea depeșă și că rău au făcut tinerii români de s'au întrunit la o masă comună: sunt în Ungaria procurori, e poliție, e putere executivă.

Nu însă! Tinerimea maghiară se adună, face tapaj, sparge ferestri și porți, stîrnesce familii pacinice din culcuș, silesce pe tinerimea română să treacă prin furcile caudine, ba insultă femeile la o petrecere neinterdisă de poliție și cântă în public, în aușul tuturor nisce versuri ca cele cu „Kerek ez a zsemlye.“

Ce urmează din toate aceste?

Într'o societate cu conștiință de drept urmează, că tinerii maghiari sunt pedepsiți pentru excesul lor de zel, ear' cei români pentru abaterile lor dela lege, dacă abateri sunt.

La noi tinerilor maghiari li se iartă toate, în vreme ce profesorul Silași e pus la dosar și societatea „Iulia“ se disolvă.

E vorba să simțim noi Români, că ori ne dăm după păr, ori suntem striviți ca vai de noi.

Una după alta ni s'au dat la Caransebeș, la Lugoj, la Oradea-mare, la Sătmar, la Blaj, la Cluj și la Sibiu lovituri, pentru-ca să ne intimidăm și să ne peară pofta de a mai stărui asupra drepturilor noastre de liberă dezvoltare.

Nicăiri însă Români n'au avut să simțim urgiile timpului ca în Cluj. Oamenii pacinici sunt insultați pe uliță fiindcă vorbesc românește, tinerii români sunt șicanați la colloqui și la examene, fiindcă sunt și ei tineri români; ori-și-ce întrunire, ori-și-ce petrecere românească a devenit în Cluj peste puțină; aici în țara noastră, într'un oraș încungiuat cale de trei zile numai de Români, Românul numai mereu îngrijat poate să trăească.

Înțelegem prea bine, că frații nostri din Cluj și în deosebi tinerii aruncați de soarte la acea universitate vor fi ajuns aproape de desperare. Punem însă nădejde în firea răbdătoare a Românului și le dăcem: suferiți-le toate, răbdați îndelung, căci a scî să rabdi, când e vorba de răbdare, e semnul celui trainic, a scî să aștepti, e semnul celui cu minte, răbdând, când era vorba să rabde, și așteptând, când era vorba să aștepte, a ajuns Românul dela miseria mai mare de odinioară la cea mai mică de astăzi și va ajunge cu timpul la pacea dorită; suferiți și răbdați, căci suferind și răbdând ați trăit și până în ziua de astăzi, așteptați, căci noi avem încă multă viață la dispozițiunea noastră, și toate loviturile, pe cari le primiți voi, se dau în folosul neamului vostru. Este un Dumnezeu în cer și o dreptate pe pământ, și nu mai poate fi departe timpul, când aceeași Maghiari, care astăzi vă batjocoresc, vă terorizează, vă fac viața nesuferită, treziți din visul lor deșert, vor căuta amicia voastră, și atunci, dacă nu vom fi răsplătit ură cu ură, vom sta mai presus de dînșii și suferințele voastre ne vor fi tot atâte argumente spre a stărui să avem și noi universitatea noastră, pentru-ca să putem trăi în pace.

Revistă politică.

Sibiu, 27 Noembrie st. v.

Care din doi va fi oare păcălitul? E invederat că n'are să rezulte alta din pactul dintre cei doi mari antagoniști de până acuma Tisza și Sennyey. Presa oficioasă în frunte cu „Pester Lloyd“ veți bine nu vrea să admită eventualitatea unei trageri pe sfoară, simțind poate însăși că întemplantându-se aceasta, apoi mai că nu d-l Sennyey va fi păgubașul. Este însă interesant a aușli explicarea dată de „Pester Lloyd“ reîntrării baronului conservator în viața politică prin numirea sa de *Judex curiae*. Eacă cum talmăcesce organul guvernamental în primul seu din

urmă: „... abia vom trebui să repetăm astăzi ceea-ce am șis deja cu ocaziuni anterioare: că nu e vorba numai de o schimbare a persoanelor, ci în cazul de față aceea are și oare care însemnătate politică, deși poate nu în extensiunea și în înțelesul, precum s'a expus în mod tendențios de unele organe de partidă. În două direcțiuni însemnătatea politică a numirii deja șevârșite a baronului de Sennyey drept *Judex curiae* și a numirii sale în curând drept președinte al casei de sus e în adevăr mai pe sus de ori ce îndoială. În vederea capabilității cu totul extraordinare a baronului Sennyey și în vederea vașei sale înalte, de care dînsul se bucură, reîntrarea sa în viața publică dela care timp de câțiva ani se retrăsese — indiferent în care sferă urmează această reîntrare — ea în sine trebuie luată drept un important eveniment politic, drept un eveniment, de care ori ce partid adevărat patriotic, de vreme ce durere n'avem prisos de capabilități politice, trebuie să se bucore, și dacă n'ar avè de așteptat nici un folos pentru scopurile sale speciale de partid. Se mai urcă în mod considerabil însă importanța politică a acestui eveniment prin aceea, că numirile amintite urmează la propunerea ministrului-președinte actual, căci în ori și care condițiuni va fi primit baronul Sennyey aceste dignități înalte, faptul primirii învoalvă în sine deja în toate împrejurările o demonstrație în înțelesul acela, că după convingerea baronului Sennyey astăzi nu mai poate fi o datorință patriotică, a rămâne pe terenul negațiunii și a tinde înaintea de toate la reștornarea guvernului acestuia...“ Așa cred și — precum se poate ceti printre rînduri — nu tocmai cu firmitate organele dlui Tisza. Ce așteaptă însă foile care-l susțineau și până acuma pe baronul Sennyey, dela pășirea din nou a dînsului pe terenul politice practice? Cel mai puțin atata, că vechiul adversar al dlui Tisza va scî să „modifice“ programa guvernului actual. Dar sunt și organe opoziționale, ce prevestesc, că după Tisza-Sennyey! Chiar și „Pester Lloyd“ se frământă întru aducerea de contra argumente, despre a căror temeinicie însuși nu se vede a fi pe deplin convins, când mereu accentuează, că ține mai de „loialitatea“ noului *Judex curiae*, care „va ține ceea ce a promis...“ Cu alte cuvinte foaia „conducătoare“ din Budapesta a ajuns să facă la sentimentalități de convinsă ce e despre siguritatea poziției stăpânului în fața reîntrării baronului Sennyey în viața politică.

Desbinarea Franceii și Engliterei pentru cestiunea Egiptului continuă. Aceasta se vede și din primirea propozițiilor engleze din partea cabinetului francez, de vreme ce acesta tot mai arată o rezervă mare. Preste tot luat propozițiile engleze trec de discutabile. Sunt însă bănuite propunerile acele, care sub aparența de măsuri financiare au de scop întărirea influenței engleze în Egipt, mai departe nisuița a pune administrația dărei și a domeniilor, precum și a căilor ferate sub o controlă curat englezească; și apoi propoziția, după care împrumuturi de circa un milion punți și mai mult să poată fi contrase numai cu aprobarea Engliterei. Tot astfel e reprobată tăcerea despre părțile politice ale cestiunii, despre ocupațiune și despre controla internațională.

Din dieta Ungariei.

(Sediința dela 2 l. c. n.)

(Finea din vorbirea deputatului Wolff.)

Sistemul actual s'a dovedit ca necapace spre a apăra interesele societății în contra apucăturilor absolutismului de stat. Într'aceea are drept deputatul Beksics, că în Ungaria numai statul, numai guvernul e un factor, ear' influența și activitatea societății e nula. Și parlamentarismul în Ungaria e novit în faptă el nu există de loc. În realitate aci există o dictatură ministerială, carea practică un absolutism mai mare decât guvernul unui stat de tot absolutistic. (Aprobări în stânga și stânga extremă.) Majoritatea parlamentului, carea ați demonstrează în contra înfățișării dela Schiernievițe, ear' mâne neagă demonstrațiunea, — după cum adevărat îi convine ministrului, — nu formează barieră în contra dictaturii ministeriale, nu e un adăpost al parlamentarismului. Dacă n'ar exista partidele opoziționale și dacă deputații opoziționali n'ar ține vorbiri în contra guvernului, în acest cas n'ar fi mântuți nice aparența parlamentarismului.

Dictatura ministerială se poate explica, dacă ne aducem aminte, că la noi guvernul își crează majoritatea dietei, ear' nu întors. Încă nice odată n'a putut la alegeri să ajungă vre un partid la majoritate în contra guvernului. Chiar celui mai dextru conducător al opoziției, marelui măiestru de tactică, nu i-a succedat în lupta îndelungată de mai mulți ani a raporta biruință și a-și crea o majoritate nici în contra slăbului partid Deákist. Aceasta i-a succedat abia după-ace a renunțat dela poziția partidului său și a trecut în castrul guvernului. Urmarea acestor stări e, că la noi deosebirea dintre lege și ordinațiune e numai de formă, ear' nu esențială. Pretotindene hotărăsece voința guvernului, păsească acesta îmbrăcat în ordinațiuni sau în costumul legii. Deosebirea consistă singur numai în aceea, că dacă voința guvernului se prezintă în forma unui proiect de lege, e expusă aci în dietă criticii din partea opoziției, dar e asigurată dela început de aprobarea majorității ca-și-când ar fi vădit lumina zilei în forma unei simple ordinațiuni guverniale. De aceea contribuabilii, decăteori ministrul de finanțe numai anunță un proiect nou de dare, sciu pozitiv, că au să plătească o dare nouă, înainte de ce ar fi început baremi desbaterea proiectului în dietă.

Acest absolutism ministerial domnesce în toată viața noastră publică, și afară de parlament. Ori-ce plângere în contra violării legii e zadarnică; majoritatea dietei, a căreia existență atîrnă dela minister, a refuzat până acum ajutorul în toate casurile ce au venit înaintea acestei case. (Așa e! în stânga). Și autonomia e tolerată numai până atunci până când e unealtă oarbă a guvernului; din contră ea e frântă pretotindene unde — chiar și între marginile legii — desvoaltă o independență și nu se pleacă puterii ministeriale.

Parlamentarismul stă la noi și relativ la finanțe în raport cu totul deosebit decum se înfățișează aceasta alt-unde. La noi așa nu

mitul sistem parlamentar al guvernului e împreunat cu o îngreunare mai mare a poporului și cu o mai mare disordine a finanțelor, precând alt-unde și adevărat în țările vestice chiar împovorarea cu dări și disordinea finanțelor au dat impulsul cel mai puternic pentru nascerea parlamentelor și a constituțiilor moderne. Poporul a spriginit secolii întregi cu devoțiune mare regimul absolut până când acesta a rămas credincios chemării sale de a protegia clasele de jos în contra exploatării și a egoismului claselor de sus și până când a îngrijit ca fie-care țeran să-și aibă Dumineca găina sa în oală. Și în Franța regatul a stat puternic ca stâncă și ar fi fost ris ca un nebun acela, care ar fi profetizat sub Ludovic XIV, că deja sub al doilea urmaș al acestuia cea mai puternică dinastie a creștinătății, cea mai puternică în războaie oaste a Europei și aristocrația cea mai delicată și mai cultă va fi măturată de pe fața pământului ca prin un viifor de o revoluțiune a săracilor. În nici o țară din Europa nu a apărut autoritatea dinastiei așa de nesguduiveră ca în Franța. Nici un Francez, scria pe atunci ambasadorul din Veneția, Michiel, nu ar pute trăi afară de Franța, deoarece Francezii nu cunosc alt Dău decât pe regele, pe care îl adoară în genunchi poporul când acela trece pe stradă. Regele a fost statul; voia lui era lege; el dispunea nemărginit peste venitul statului în suma de 600 milioane livre. Și totuși s'a frânt fără mod de scăpare acest regat glorios al Europei, și cele 270.000 privilegiați, ce existau pe timpul erupției revoluțiunii și cari erau legați strîns de existența regatului prin funcțiunile de stat, prin pozițiile bisericești și militare, prin daruri, pensii și salarie, — acestia nu l-au putut apăra ci înșiși au căzut cu regatul deodată.

Machiavelli dice: Omul uresece mai tare pe acela, care îi ia moștenirea, ca pe unul care îi omoară pe fratele său. Absolutismul puterii regale s'a frânt prin urmare atunci, când prădarea curților și miseria războaielor neprecugetate au sdruncinat economia singuraticilor cetățeni. S'au născut constituțiunile și parlamentele moderne pentru-că poporul a vădit în aceste un scut mai bun prin ideea de stat în relațiunile sale economice.

Cum stă treaba la noi?

Istoria sistemului actual de guvernament e scurtă, dar e lung registrul legilor de dări create sub acest sistem. În anul 1868 dieta a reprimat dările introduse sub absolutismul austriac, aceleși dări, pe cari dieta țerii din 1861 le-a designat în adresa sa ca nesupportavere. S'au creat un șir lung de legi de dări: Articolul de lege pentru monopolul de sare, tabac și loterie, dările de consum pe vinars, vin, carne, bere și zahăr, darea de casă, timbrele, competențele și taxele; darea de cap, de pământ și de venit. Anul 1875 a adus cu sine o urcare însemnată a acestor dări: cu deosebire prin art. de lege XLVII despre aruncul asupra tuturor dărilor (általános jövedelmi pótdadó) s'a pus pe dările fundamentale încă un adaus de 9 milioane fl. Sau introdus apoi dări de tot nouă prin art. de lege XX despre taxarea transportului de persoane

și bagagiul pe calea ferată și corăbiile cu vapor, art. de lege XXI despre darea de vînat și de pușcă, etc. Pentru liniștirea opiniei publice învrăjbite de atunci, s'a dat din partea guvernului, a dietei și a presei promisiunea firmă, că din nenorocire nu mai poate fi vorba de o urcare mai mare a dărilor, că încordarea extraordinară a puterii de plătire a populațiunii e numai peremtoră, și că după restabilirea echilibrului economiei statului, pentru care a stat bun guvernul, dările earăși se vor reduce. Balsamul speranței a fost pus decătră Samaritanii financiarii pe ranele produse contribuabililor prin nouele legi. Cetățenii au plătit dările urcate și mărite până când au putut; mulți au început a emigra; în unele cercuri executorii de dare s'au înmulțit ca grelușii de câmp; restanțele de dare, reduce la început prin legile draconice de manipulare a dărilor, au crescut earăși foarte tare. În anul 1880 earăși s'a început cu urcarea dărilor. Prin art. de lege XVI s'a introdus taxa de eliberare dela miliție, prin art. XLVII darea pe producțiunea de zahăr, tot astfel prin art. LXI darea de transport cu calea ferată și corăbiile cu vapor. Earăși s'a făcut vorba că dările directe pretind un timp de cruțare, dar pentru restabilirea echilibrului financiar al statului trebuie să se cultiveze terenul dărilor indirecte. În anul 1881 s'a și introdus darea de consum pe cafea, zahăr și bere după modelul dării de consum pe vin și carne. În 1882 cu ocaziunea revisuirii tarifelor vamale s'au urcat enorm dările indirecte. În anul 1883 s'a ridicat și mai tare darea de consum pe bere și zahăr și legislațiunea financiară, prelungă cultivarea dărilor indirecte, s'a întors earăși la dragostea ei veche: la urcarea dărilor directe împovorând cametele după capitalurile casselor de păstrare cu o dare de 10%. Corabia statului a sloboțit însă vîntrelele urcării dărilor directe în toată puterea în a. 1884 prin urcarea aruncului pre darea generală (általános jövedelmi pótdadó).

Și cine nu privește la rezultatele generale ale dărilor, ci privește în cercuri mai înguste, încă va afla că existența economică a cetățeanului poartă pe toate terenurile o luptă desperată cu administrațiunea dărilor, că adevărat prin dările mari de câștig s'au nimicit o mulțime de subiecte de dare și că scăderea suferită din cauza disparițiunii contribuabililor dării de venit poate fi desdaunată numai prin îngreunarea cu dări nouă a contribuabililor rămași. Organele mai mici, în care numărul populațiunii a rămas de câteva decenii staționar și bunăstarea mai mult a căzut decât înflorit, ne ofer modele bune întru judecarea urcării uriașe a dărilor. În aceste orașe mici darea de casă de pe la a. 1875 s'a înțecat, ear' cea de câștig s'a întreit. Mulți meseriași emigrează la țară sau în străinătate, pentru-ca să scape de dările mari. Industriașul mic, cu excepțiunea capitalei, care cu lucrul mânilor sale își câștigă la an 400 fl., din care trebuie să se susțină pe sine și familia sa, plăția în a. 1876 dare de câștig și arunc după ea 49 fl. 80 cr., astăzi însă în urma urcării aruncului general pe dare solvesce 54 fl. adevărat 13½% a câștigului său ce nu-i ajunge

nici pentru propria susținere. Tot astfel și capitalistul plătesce 13½% din camete în rubrica dării pe camete și a aruncului general. Existența mai departe a acestei stări nesupportavere, va amări numai starea lucrurilor și va produce ruina internă a țerii; emigrarea în America, Austria, România și Serbia va crește, aci acasă numărul populațiunii va scăde și bilanțul de puteri al Ungariei se va micșina în raport cu statele vecine ce se sporesc în numărul populațiunii și al bunăstării.

Bilanțul, ce-l face singuraticul cetățean între prestarea sa cătră stat și a statului cătră sine, încă e destul de trist. De când dările mari poartă în ideea statului cugetul valorii economice a existenței sale, de atunci cetățeanul se întreabă totdeauna de câte ori dă câte un crucer: ce-i dă lui statul pentru ceea ce-i dă dînsul statului? Răspunsul la această întrebare e: o administrație rea, o justiție scumpă o birocrație egoistă și fără inimă. Administrația costă mai mult decât lucră pentru cetățean. La toată întemplantarea nu ne lipsesc o oaste mare de funcționari. Numărul acelor cari trăesc din administrație, va se diță din ocuparea posturilor administrative, e tot mai mare, ear' numărul acelor cari trăesc din roadele administrațiunii, devine tot mai mic. (Aprobări.) Da, populațiunea e cu atât mai voioasă cu cât e mai puțin înfestată de organele administrațiunii. Birocrația și-a pierdut mila pentru durerile și trebuințele masei poporului; ea voesece să trăiască cât se poate de bine, să avanseze, și cugetă: potop rămână după mine. În locul idealismului a pășit un egoism cras. Corupțiunea înflorește. Ici și colea se sparge vîlul negurei ce o acopere și deschide prospect liber în abisul unei corupțiuni înfiorătoare, ca d. e. în prezent faptele poliției din capitală.

Astfel de păreri asupra administrațiunii se pot auzi pe toată ziua în cercurile poporului maghiar. Nemaghiarii stau și mai rău. Birocrația e dușmană naționalităților nemaghiare. Și totuși mulți funcționari nu ar pute trăi fără de aceste naționalități. Dacă voesece să avanseze, să-și câștige merite sau să decline atențiunea dela activitatea sa de oficiu, în acest cas descopere panslavism, dacoromanism sau germanizare și alarmează statul și pe toți patrioții în contra traditorilor țerii. Durete! aceste speculațiuni află răsunset în opiniunea publică.

În clădirea statului vechiu maghiar naționalitățile formau o parte însemnată a fundamentului, pre când curentul domăitor de astăzi le privește ca o turmă erratică, care ar fi aparținând unei perioade geologice dispărute, sau mai bine diș unui învins proces de stat ce stă în calea statului modern maghiar. Pentru aceea promisiunile depuse în adresele dietei provinciale ungare din 1861 nu s'au implinit, pentru aceea însași legea aceasta de naționalități e un torso schingiuit, pentru aceea se maghiarizează și tot din această cauză există o lege nescrisă, ca nemaghiarii să nu fie împărțesiți de drept în nice o cestiune. Această politică e stricăcioasă și pentru poporul maghiar, deoarece se lipsesc

Foița „Tribunei“.

Soldatul norocos și nenorocos.

Traducere din limba germană.

de

Alexandru C. Tălășescu.

(Urmare.)

Pe vremea ce adorata își stîngea setea cu o înghițitură lungă dintr'o cană cu bere, sublocotenentul Schnabbe se plimba în sus și în jos prin odae și strîngînd mănunchiul sabiei striga, ca un turbat:

„Sărmană creatură! suflet de compătimit! trebuie să te scap, costa-va ce va costa, tu trebuie să fii a mea, sau îmi voiu proșca sângele pentru tine!...“

„Toate sînt zadarnice, domnule sublocotenent“, dișe Francisca — micul Fritz — care lup-tându-se cu rîsul, îi privia din înfundătura unei ferestri. „Dar acum, te rog, înainte de toate, bagă-ți sabia în teacă și apoi părăsește-ne. Amica mea și fără asta a rișcat mai mult, decum ar fi trebuit.“

„Spune domnișoarei că va mai auzi de mine“, dișe sublocotenentul, care cu o mișcare furioasă împinse sabia în teacă și pe care în momentul următor micul Fritz îl împinse pe ușă afară.

Abia se respândi vestea între studenți despre gluma reușită, din toate părțile alergară spre locuința lui Kallbach, unde se făcură chiote și risete, toasturi și glume fără margini, până-ce în urmă bătrînul Nathan propuse, ca să se serbeze triumful în corpore prin o alergare cu sănii, în cari se iee parte toți mascați și cu glume de carneval.

Studenții la moment se și împrăsciară, și nu trocî mult, când eată, că sosiră sănii preste sănii pline de studenți mascați bine, rău, cum au putut, în fel de fel de costumuri năroade, ear' în fruntea conductului era musica, în sania a doua ședeau damele din Braunschweig cu scopul de a necăji și mai tare pe Filistenii, dar mai ales pe soțiile și fetele lor, cari, sciu, că nu se vor lega mai mult de studenți.

IV.

Sublocotenentul Schnabbe sta acasă și scrisese încă o scrisoare cătră iubita sa. El scria mereu, apoi ear' le rupea și le arunca în sobă. Nu se putea hotărî, și noaptea îl cuprinsese în dorul lui greu lipsit de ori-ce mîngăiere. În fine saltă de pre scaun, își încinse sabia, se învîli în mantaua sa și alergă prin oraș ca un spăriat de furii și după-ace rostogoli de pe picioare pe un Filistean pacinic, se oprî în mijlocul stradei, ca în mijlocul supărării sale să cheme luna și stelele întru ajutor.

Mort de oboseală se reînturnă la otelul „Leul“ și intră în birt cu gândul, ca lîngă o sticlă cu vin să-și mai uite de necaz. El se puse la o masă din apropierea ușei, lîngă câțiva Filistenii, cari se adăpostiră într'un colț întunecos. Mult timp, nici că se gîndi să-și mai umple păharul, ci sta ca un mușteriu încerenit, cu fața ascunsă în mâni. Habar nu avea de cântecetele sgomotoase, cu atât mai virtos de chiotele sêlbatece, cari rêsunau în giurul lui. De odată însă se apropiă de el birtașul de îi umplu păharul și-l întrebă cu smerenie și surîzînd, că cum se află.

„Bine, fiindcă n'am încotro!“ răspuse sublocotenentul ca pomenit din somn și aruncă o căutătură împregiur. El vădî studenții în costumurile lor fantastice, cari le purtară ziua în sănii, cum ședeau în șir la o masă lungă bînd și pipând din ciubucuri cu camîș lung, ear' în mijlocul acestui ospet numai decăt zări pre Francisca, care ședeă în brațele Poliăcului și și pe Frumoasa Mină, care tocmai era întinsă lîngă un student chefuit pe nisce scaune puse la olaltă, și cu glas mare cânta un cântec rêsăfat.

Sărmanul sublocotenent plin de simțiri cătră timp stătîu țeapăn de groază, apoi își apesă cu palmele fața ardețoare. Îi venia să plîngă.

„Ea se purtă cîștit cu mine“, își dișe el,

„ea m'a respins, eu însă, ca un fluture prost, earăși și earăși mă aruncam în foc, până-ce în urmă îmi pârlii aripile, ear' acum se dete de gol, că totuși e o comediantă haimana, care în fața lumii se bățue cu studenții, acum însă ce să fac? Acum îmi pot arunca inima, portfoliul însă — nici odată!...“

Abia isprăvise Schnabbe cu darea de seamă asupra inimii sale, când fratele Nathan își puse confident mîna grea pe umerii lui.

„Ce vrea dl student?“ întrebă sublocotenentul rêsțit.

„Nimic rău“, rêsponse fratele Nathan, „vream numai, să ispitesc pe dl sublocotenent în ceea ce privește pe Mina noastră, vream să diș, pe frumoasa Melusina.“

„Eu însă sînt prea puțin dispus să mă las a fi ispitit de d-voastră“ murmură sublocotenentul golindu-și cu lăcomie păharul.

„Dispus, nedispus“, continuă studentul, „eu totuși îți spun, că Melusina noastră nu e o persoană, care să o privești numai așa de preste umeri; adevărat că e cam ciudată la morală și te păcălesce când poate, dar' cu toate acestea e un camarad foarte bun și credincios, apoi deși câte odată bea și preste sete, scie să învîrtească cavaleresece sabia, ba chiar și cu pistolul trage mai bine ca un Francez.“

prin apăsarea naționalităților de concurența bine-făcătoare, care ar împintena-o la desvoltarea puterilor sale pe terenul spiritual și economic. Pe așternutul moale a puterii se molipsește ușor, precum deja — după dovețile deputatului Bek-sics — societatea maghiară se obosese îndată și le încarcă toate în spatele statului.

Vorbitorul declară apoi că primesce bugetul ca basă pentru desbaterea specială: „guvernului însă nu-i pot vota încredere.“

Corespondențe particulare ale „Tribunei“.

Rodna veche, la 5 Decemvrie n.

E lucru cunoscut, cumcă instituțiunea notarilor comunali și cercuali e una din cele mai însemnate instituțiuni în administrațiunea țerii noastre. Aceasta s'a accentuat mai de multe ori și în coloanele acestui prețuit jurnal și s'a recunoscut de către toți aceia, cărora le zace la inimă buna administrațiune a patriei noastre. Și în adevăr notarii comunali ori cercuali, presupunând se înțelege de sine, că sânt oameni la locul lor, au cea mai însemnată influență și pot lucra mai mult, decât ori și care alți amployați, pe terenul bunei administrațiuni, ba pot dice, că ei sânt în acest respect factorii principali. Ca unii ce sânt în contact imediat cu poporul îi cunosc toate necazurile, nevoile și neajunsurile sale și ca atari pot lucra, dacă sânt conștiințioși, și cel mai bun succes pentru alinarea acestora și pentru ameliorarea soartei lui preste tot. Cumcă în special poporul nostru românesc are lipsă ardentă de notari buni și harnici, cari să fie și cu tragere de inimă către dînsul, nu suferă nici o îndoială. În toate afacerile lui de dî, notarii sânt chemați a-i fi sfătuitori și luminători adeverați și cu deosebire în diferitele cauze de drept, din a căror necunoștință adeseori se nasc certe și neînțelegeri stricicioase, ba chiar și procese ruinătoare. Un notar înțelept și cunoscător de legi, prin intervenirea sa părintească, poate ori când împedea atari lucruri, ce nici odată nu duc la bine, ci numai la corupțiune și ruinare. De aceea ar fi de dorit, ca în toate comunele sau cercurile românesce să avem notari buni și harnici, cualificați după toate regulile și oameni cu tactică înțeleaptă, apoi, capul lucrului, să fie Români, fii ai scumpei noastre națiuni, cari să ne cunoască păsurile și trebuințele noastre și să fie, cum am dîs mai sus, cu tragere de inimă, către poporul nostru, din a cărui sîn au eșit și care le asigură o subsistență onestă. Această dorință ferbinte m'a îndemnat și pe mine a scrie aceste șire, voidă a atrage atențiunea candidaților de notari români, cari posed cualificațiunea recerută, asupra celor două posturi bune, ce se află vacante în părțile noastre.

În cercul administrativ al Rodnei, comitatul Bistrița-Năsăud sânt a se ocupa două posturi de notari, devenite în vacanță, pentru cari s'a și publicat concurs în foaia oficială comitatensă și anume pentru postul de notar comunal în comuna Rodna nouă cu 400 fl. pe an și pentru cel cercual din comuna Coșna încorpo-

rată cu comuna Kirlibaba cu salar de 400 fl., locuință liberă și lemne de foc. Concursul s'a publicat de către judele administrativ al Rodnei sub n. 6187—884 și terminul de a se așterne cererile relative, este 20 Decemvrie a. c. Alegerea în Rodna nouă va fi în 28 Decemvrie și în Cosna în 30 Decemvie a. c.

Doritorii de a concura au de a-și așterne suplicile lor instruate în sensul §§ 74 și 75 ai art. de lege XVIII din 1871 și § 6 art. de lege I din 1883, nesmintit până la terminul de 20 Decemvrie, la adresa judeului administrativ al Rodnei în Năsăud-Rodna.

Când aduc aceasta la cunoștința onoratului public român, îmi exprim dorința ferbinte, ca candidații de notari români cualificați ori din care parte locuită de Români să concurgă la aceste posturi din comune curat românesce, pentru-că pre lungă emolumentele fixe de mai sus, mai pot conta cu siguranță la venite laterali încă odată spre atâta, de nu și mai mari și așa își pot asigura o subsistență destul de frumoasă.

Rodneanul.

Sub Detunata, Decemvrie 1884.

Sîntem cu ajutorul lui Dumnezeu ajunși ear' în timpul de iarnă, când cei mai mulți ne mărginim a consuma ceea ce am agonisit în timpul verii. Cu deosebire Români, aproape toți plugari, iernile stau fără de nici o treabă, căci n'au învătăț pe lungă plugăria lor și vreo meserie, cu care să-și ocupe timpul și să-și agoniasească pâinea în timp de iarnă. Nici unii însă nu sânt atât de puțin ocupați iarna ca băieșii nostri. Vara toată, cât lucrează steampurile, ei își petrec în fundul pământului, muncind din greu, ca să câștige 2—3 fl. pe săptămână. Din acestia își întrețin familiile, care consistă din câte 5 până la dece și mai mulți membri și își mai plătesc și dările. Ear' lucru firesc, că puțin le rămâne pentru iarnă, când nu pot lucra, deoare-ce apele îngheață și steampurile stau în loc. Astfel ei lucrează din greu în timp de vară, eară iarna nevoile îi silesc să se imprumute și să se dee robi celor ce s'au îmbogățit din munca lor, străini, mai ales Armeni, căci numai acum în timpul din urmă au mai ocupat și Români o parte din teritoriul rămas încă neocupat de străini. N'ar fi oare acum timpul, ca lungile seri de iarnă inteligența Buciumului să lese la o parte micile certuri personale, să se întrunească mai des și să se sfătuiască asupra modurilor de a-l ajuta pe popor, căci dela el atîrnă, la urma urmelor, soarta noastră a tuturor. E în interesul nostru să-l luminăm, să-l ținem la un loc și să-l disciplinăm, pentru-ca să se poată apăra de exploatarea străinilor.

În curînd se vor face alegerile comunale în toată țara. Scim prea bine cât de mult atîrnă soarta poporului dela administrațiunea comunală și cât de important este, ca în comitetul comunal să se aleagă oameni vrednici, deștepți și preocupați de interesele comune. Mai totdeauna însă Românul, părăsit de inteligență, se presentă la alegeri neorientat, și astfel dispune de el fie ad-

ministrațiunea, fie acela, care are interes de a-și face administrațiunea după placul seu. Mai ales într'o comună mare și întărită ca Buciumanii și cum mai sânt multe altele ar fi o rușine să se tolereze stările de până acum și să-și poată administrațiunea face după plac comitetele comunale, care îi votează tot și introduce în locul limbei române impuse de lege limba maghiară, pe care nimeni n'o înțelege. Inteligența trebuie să se înțeleagă, să lumineze poporul și să-și pună umărul pentru apărarea intereselor noastre.

— u. —

Cronică.

Numire. Comitele suprem al comitatului Sibiu a numit pe juristul absolut Ioan Predoviciu practicant administrativ la oficiul comitatens central.

„Reuniunea sodalilor români“ din Sibiu invită la convenirea cu a cărei ocaziune membrii Reuniunii se vor produce cu cântări și declamațiuni, fiind spriginiți de concursul muziceii capelei militare a regim. c. r. de infant. nr. 82 bar. de Schönfeld. Convenirea va țavê loc în Sala Reuniunii de înfrumțare (Gesellschaftshaus), Sâmbătă sara în 1/13 Decemvrie 1884. Începutul la 7^{1/2} oare seara.

Întrarea de persoană 1 fl., de familie 1 fl. v. a. — damele și garde-de-damele sânt scutite de taxa intrării. Bilete se pot căpeta de Joi în 29 Noemvrie (11 Decemvrie) a. c. încolo la Institutul tipografic și sara în 1/13 Decemvrie a. c. la cassă. Programe se capătă la cassă.

„Reuniunea sodalilor români“ merită spriginul cel mai călduros din partea publicului român, care e chemat să-și manifesteze prin faptă dorința mereu exprimată de a promova meseriile și industria între Români.

Pensionare. Judecătorul curial Coloman Blaskovich, care a servit statului 26 de ani, a fost pensionat în urma bătrânețelor sale.

Ear' un palat de stat în Budapesta. Precum comunică „Pudapesti Hirlap“ ministrul de comerț contele Széchenyi are de cuget să ridice un palat pentru ministrul de comerț, și va așterne spre scopul acesta un proiect de lege.

Raportul bugetului pre anul 1885 față de bugetul anului 1884 e următorul:

Se cere:	Preliminând	Budget
	1885	1884
Lista civilă	4.650,000	4.650,000
Cancelaria Maiestății		
Sale	75,012	72,272
Dieta	1.116,444	973,742
Tribunalul imperiului	24,000	24,000
Consiliul ministerial	1.028,627	1.010,409
Cestiunile comune	89.387,439	88.754,977
Ministerul de interne	18.964,609	18.848,557
„ „ honveđi	9.537,754	9.368.165
„ „ culte și instrucțiune	19.506,091	19.297,720
Ministerul de finanțe	106.598,786	104.288,001
„ „ comerț	85.760,954	78.825,100
„ „ agricult.	13.973,816	13.321,770
„ „ justiție	20.832,886	20.898,570
Comptabilitatea su-		
premă	153.000	153,000
Pensiuni	15.961,800	15.547,250
Subvențiuni și dota-		
țiuni	10.925,230	16.594,010
Datoria de stat	120.462,518	121.303,320
Administrarea datoriei		
de stat	934,200	988,510
Suma	519.893,166	514.919,373

Materiile explosive. Guvernul austriac pregătește un proiect de lege, prin care să se pună sub controlă viguroasă fabricația, vinderea, magazinarea și transportul de materii explosive.

Un diar rusesc despre relațiunile dintre Ungaria și Croația. Diarul rusesc „Moskovskia Vidomisti“ resumând transacțiunea din 1868 dintre Ungaria și Croația, numindu-o pe aceasta din urmă „pamênt slav prea puțin cunoscut“ dice: „Desi Ungaria a tras din această transacțiune foloase însemnate, Ungurii totuși nu află de lipsă a împlini îndatoririle luate asupra-le prin lege și pe aceasta o privesc ca literă moartă.“

„Moskovskia Vidomisti“ încheie articolul cu următoarele: „Despre ilegalitățile guvernului maghiar s'a vorbit mult în dietă și s'a scris în diarele germane și croate. Procurorul unguresc n'a permis să se tipărească aceste plângeri juste. Banul actual după nascere și crescere e German, după convingerile politice e Maghiar, dând expresiune convingerii sale că Croații precum odinioară așa și acum spre binele lor propriu sânt datori a-și căuta în Unguri aliatul lor natural. La aceasta prof. Smiciclas a răspuns că Ungurii

voesc să extindă idea de stat maghiar și asupra Croației și asupra Peninsulei Balcanice și să-și aștrîngă pe Croați a abdice de idea slavică. Dar' idea slavă în cei din urmă 50 de ani a prins rădăcini atât de afunde în toate părțile societății, încât ori-ce scriere, ce nu e inspirată de această idee, nu poate conta la spriginul poporului, e privită ca fără inimă și suflet, dacă nu e scrisă în spiritul ideii slave. În veacurile trecute când Croația a fost amenințată mai întăiu de către Germania sub domnia Carolingilor, apoi de Bisanz și de Turcia, mai apoi de Habsburgii ce domniau în Germania, Italia și Spania, ea (Croația) a fost silită să caute alianța Maghiarilor, dar' acum pericolul a trecut. Din contră dacă privim la mapa peninsulei balcanice, vedem că Croația aci trebuie să-și caute aliații naturali, unde locuiesc rudeniile noastre cele mai deaproape și mai îndreptățite în nădăjduire. Spre răsărit trebuie să ne îndreptăm privirea de unde ne vine soarele. Prin urmare nu poate să fie vorba de o „alianță naturală“ cu Maghiarii, pentru-că interesele maghiare și slave sânt diametral opuse, deci lupta și pentru viitor e indispensabil necesară.“

Regele României a dăruit, dice „Carpații“ o sută de costume, 60 pentru fete și 40 pentru băieți de pe moșia domenală Șegarcea. Maiestatea Sa a mai promis și reparația bisericilor și alte îmbunătățiri.

Catedrala nouă din București. Exproprierea necesare pentru construcțiunea metropolei din capitala României se va începe în curînd. Se scie, dice „Ortodoxul“ că catedrala se va clădi în fața bulevardului universității și în acest scop se vor expropria localul eforiei spitalelor și casele d-lor Selivanitu, Niculescu și altele din strada Pensionatul.

„Studien zur rumänischen Philologie“ von Vilcin. Erster Theil. Leipzig. Druck und Verlag von Breitkopf und Härtel. 1884. Aceste studii, doveditoare de o erudiție filologică deosebită, se ocupă pe aproape 200 pagini cu ea și ia, aprofundând materia într'un mod nu prea obișnuit în tractarea gramaticeii limbei noastre. Toți câți se ocupă cu filologia română vor studia cartea cu folos.

Cu ocaziunea serbării milenarului Sfântului Metodie se va înființa în Petersburg de mai multe dame un internat pentru fete slavone, care vreau să cerceteze instituttele rusesce. S'au și început colectele.

Un arhiepiscop omorît. Diarului „Telegraful“ i se scrie din Chișineu, că fostul arhiepiscop al eparchiei Basarabene, Pavel, înaintat în grad de Exarh al Georgiei caucasiene, se află omorît de Gruzini, pentru-că s'a încercat cu tenacitate de a introduce limba rusă în serviciul bisericesc Georgian.

Pentru fugarii rusesce din Italia s'a inițiat o colectă de către doamna Mazzoni din Milan, care a făcut un apel către femeile italiene.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 9 Decemvrie n. Casa deputaților. La pertractarea bugetului croat stînga extremă a provocat o desbatere asupra faptului, că în Gradiška nu sînt scoase steaguri naționale, ci numai croate; aceasta ar dovedi ce raport există astăzi între Ungaria și Croația pe lungă toată majoritatea partidului național. Ministrul-președinte Tisza află din punct de vedere politic inoportun a discuta afacerea aceasta, mai cu seamă că astăzi există o astfel de majoritate în Croația și stau astfel de bărbați în fruntea guvernului croat, care oferă speranța, că resolvarea afacerilor va fi cu puțință în cadrul constituțiunii. Dacă această speranță nu s'ar împlini, apoi guvernul unguresc nu se va da înapoi dinaintea mijloacelor chiar și drastice spre a susține legea de transacție din anul 1868 și înțrețigitatea imperiului coroanei Sftului Stefan.

Director: **Ioan Slavici.**
Redactor responsabil: **Cornel Pop Păcurar.**

„De cine vorbește dl student?“ întrebă în fine oficerul mirat.

„De frumoasa Melusină“, răspuse fratele Nathan, „pe care 'și-a pus ochii d-l soldat —“

„Ei, dar' nu bagi de seamă, d-ta“, dîse birtășița frumoasă și grasă, „că d-nii acestia te-au făcut capră?“

„Cum așa?“

„Apoi nu veđi d-ta, că Mina de Barnhelm nu e domnișoară din Braunschweig, ci că e bărbat, un student?“

„Asta nu se poate!“ strigă turbat sublocotenentul.

„Ce nu se poate?“ întrebă fratele Nathan.

„Că Mina mea e un student!“ răspuse d-l Schnabbe ca amețit.

„Și pentru ce nu?“

„Pentru-că atunci eu sînt înșelat cu infamie!“

„Înșelat? — cum așa? dar' nu de noi, d-le sublocotenent“, replică fratele Nathan, „ci mai pre sus de cătră închipuirea d-tale prea viuă, prea fantastică.“

„Eu vreau și trebuie, ca cestiunea să easă la lumină“ — răcnî sublocotenentul Schnabbe și se repeđi spre frumoasa Mină.

„Un milion de draci!“ strigă el apucând nu prea delicat brațul damei, „d-șoară! ești d-ta subretă, ori bărbat?“

„Studenții erupseră într'un hohot detunător. „Subretă, care studiază dreptul!“ dîse Poliacul bufnind de rîs.“

„Silentium! În Bologna înainte de asta cu 300 ani, se petrecu un cas cam ca și acesta!“ dîse o altă voce.

„Cu ce vă pot servi?“ întrebă Mina. „Numele meu e Henrich de Kallbach.“

„Prin urmare d-ta nu ești subretă?“

„Deloc! și cu atât mai puțin domnișoara din Braunschweig, ci un student vesel din Halle.“

„Asta cere sânge!“ strigă sublocotenentul de Schnabbe, „eu îți cer satisfacție!“

„O provocare!“ — murmurară Filistenii băgându-și nasurile și mai afund în cupele cu bere. „Asta e urmarea glumelor grosolane ale tinerimei!“ adaugă farmacistul iscusit.

„Mino, tu ești provocată“, dîse micul Fritz, „cine să-ți fie altul secundant, decât eu? rochiile nu se pot lăsa una pre alta.“

În câteva minute toate se făcură, ear' sublocotenentul Schnabbe părăsi birtul răcnind de turbare, când studenții începură să cânte în cor:

„Gaudeamus igitur, iuvenes dum sumus,
Post iucundam iuventutem,
Post molestam senectutem:
Nos habebit humus!“

(Va urma).

Extras din foaia oficială.

Licitațiuni.

Se vând realitățile lui Iosif Studenczky din Bogșa în 2 Ianuarie 1885 la antistia comunei Resița. — Se vând realitățile lui Ioan Gardurar din Șiria în 20 Decembrie 1884 la antistia comunală. — Se dă în licitațiune minuendo furnisarea de rufe, haine, păpuși, vase etc. pentru institutul alienaților în Sibiu. Pertractare cu oferte în 27 Decembrie 1884. — Se dă în licitațiunea minuendo furnisarea de lemne de foc pentru tribunalul și judecătoria cercuală din Arad. Oferte până în 15 Decembrie 1884. — Se vând boi, mobili etc. ale lui Gheorghe Elecheș din M-Szopor (jud. cer. Mociu), în 23 Decembrie 1883. — Se vând diverse mărfuri ale lui A. Adam Pende din Timișoara în 29 Decembrie 1884.

Edicte.

Din partea tribunalului din Sibiu se provoacă Nicolae Popa a se infățișa în 19 Decembrie 1884 fiind pîrît pentru 300 fl. — Din partea judecătoriai cercuale din Selagiun se provoacă Nuțu Blaga a se infățișa în 17 Decembrie 1884, fiind pîrît pentru 63 fl. 40 cr. — Din partea tribunalului din Cluj se provoacă intereseții din comuna Dios a se infățișa în 19 Decembrie 1884 la pertractarea pentru proporționare.

Bibliografie.

„Familia.“ Apare în fiecare Duminică. Oradea-mare 25 Noembrie (6 Decembrie) 1884. Anul XX. Nr. 48. Sumar: Dacă... (poesie) de Carol Scrob. — Ana-Doamna, soția lui Alexandru cel Bun (dramă în cinci acte, încheiere) de N. A. Bogdan. — Răsărit-a... (poesie) de B. V. Gheorghian. — Rostopasca, din botanica populară română, de S. Fl. Marian. — De lungă Cattaro (ilustrațiune). — Îngrijirea copiilor, de Dr. Leon Iarchi. — Doine și hore din Ardeal (din ținutul Borgoului) de I. Dologa. — Felurimi. — Salon: Centenarul scoalei normale din Năsăud, de Dr. A. P. Alexi. — Literatură și arte. — Teatru și muzică. — Ce e nou? — Moda, de Valeria. — Călimarul săptămânei. —

„Preotul român.“ Țiar bisericesc, scolastic și literar. Apare în 1 și 16 a fiecărei luni. Gherla. Noembrie 1884. Anul X. Nr. 17 și 18. Sumar: Așezămintele sacre ale cultului divin din santele Paresme, studiu ritual de I. Boroșiu. — Cuvântare funebrelă la un sinucis, de I. I. Ardeleanu. Abonament nou pre anul 1885.

„Țara nouă.“ Revistă științifică, politică, economică și literară. Apare de două ori pe lună. București 1/13 Noembrie 1884. Anul I. Nr. 19. Sumar: Ântăile Țile în scoală ale copilului, de Ioan Nemițescu. — Chipuri de ceară; (Gheorghită

Bucoveanu, urmare), de Const. C. Popovici. — La dosarul întălnirei dela Schiernievițe, de M. — Nu plânge că te dau uitării (poesie), de Veronica Miclea. — Corespondență.

„Cărțile sateanului român.“ Pentru trebuințele poporului român. Apare în fiecare lună. Gherla, Octombrie-Noembrie 1884. Anul al IX. Cartea 10 și 11. — Cartea 10. Sumar: De ale economiei, disertațiune economică gătită pentru adunarea generală din est-an a „Asociațiunii Transilvane române.“ — Crișanul, amentire din bătrâni. — Cartea 11. Sumar: Unele lupte ale Domnilor români: Stefan cel Mare și Mihaiu Viteazul (urmare) de Georgiu Simu. — De ale economiei (fine), de Axientie. — Crișanul, amentire din bătrâni (fine), de G. Simu. — Lene motivată, (cu ilustrațiune).

Bursa de București.

Cota oficială dela 7 Decembrie st. n. 1884.

Table with 4 columns: Item, Cump., 92. vënd., —. Items include Renta amort. (5%), Rur. conv. (6%), Acț. de asig. Dacia-Rom., Banca națională a României, etc.

INSTITUTUL TIPOGRAFIC din Sibiu

execută tot felul de lucrări tipografice și în deosebi tipăresce cărți de tot felul, anunțuri de căsătorie, anunțuri funebre placate, bilete de vizită, conturi și blanchete de tot soiul.

Prețurile moderate.

De asemenea Institutul primesce în editură cărți școlare și în genere cărți menite a fi răspândite în popor, precum sunt: povești, snoave, poezii populare, istorioare morale, descrieri de obiceiuri și datini, schițe istorice ori biografii scrise în stil popular și alte de asemenea.

Condițiunile editurii urmează a fi stabilite prin bună învoială între autor și direcțiunea Institutului. [101] 9

[71] 21

Banca generală de asigurare „TRANSILVANIA“

in Sibiu,

≡ fundată în a. 1868 ≡

asigurează pe lînga condițiunile cele mai favorabile:

- a) în contra pericolului de foc și esplosiune clădiri de ori ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobili etc. b) pe vieața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitaluri pe casul morții și pentru terminuri ficsate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătiră:

Table with 2 columns: Date, Sume asigurate pe vieața. Rows for years 1869-1880, 1881, 1882, 1883, and Suma.

fl. 864,856.67 cr.

Conform bilanțului pentru 1883 fondurile de rezervă și garanție se urcă la

fl. 536,865.21 cr.

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslușiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu (Strada Cisnădiei Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile gen. și principale în Brașov (C. J. Münnich), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u.

Large table with multiple columns showing train schedules between Budapest, Predeal, Arad, Sibiu, and other stations. Includes train types like 'Tren de porțocano' and 'Tren omnibus'.

Nota: Numerii încadrați cu linii groase înseamnă oarele de noapte.